

[Herluf Rasmussen]

havde disse små decentrale varmegærker, hvor man så kunne indføre gas. Jeg ved godt, at de store værker også kan gasopvarmes, og jeg håber også, man får noget i gang dér. Vi, som bor i nærheden af de store kraftvarmegærker, ser i hvert fald frem til, at man finder en anden opvarmningsform.

Men som sagt kan vi ikke støtte forslaget, fordi vi ikke mener, det kan stå alene. Vi mener, at det skal parres med en vurdering af udgifterne for erhvervslivet. Vi er nødt til at se på realiteterne, herunder også f.eks. udgifterne for forbrugere.

Jeg synes, det er udmærket, at der bliver rørt ved det, og vi har megen sympati for de tanker, men vi kan ikke tilslutte os forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti forstår godt de intentioner, der ligger bag forslagens fremsættelse; så kan man jo altid tilskrive hinanden forskellige motiver. Jeg tror virkelig, der er mange og ikke mindst mange unge i Danmark, der er meget optaget af netop energiproblemer.

Brundtlandrapporten kan man jo diskutere på mange måder, men det, som Kristeligt Folkeparti ser som det væsentlige, er jo netop, at vi ved at spare energi i vore områder skulle hjælpe de områder, der har så hårdt brug for det.

Hvis man har en lille smule kendskab til ulandene og deres energiproblemer, forstår man godt hvorfor. Det er uhyre besværligt at skaffe den energi, man skal bruge. Man kan måske ikke engang fabrikere de ting, man gerne ville, fordi man ikke har energien. Og hvis det så ikke skal gå ud over miljøet i den verden, vi lever i, kan vi ikke tillade os at forøge energiforbruget; vi må spare, for at de andre kan få. Det er det, der ligger bag.

Det kan gøres på forskellige måder. Jeg tror ikke på, at man i Danmark kan bruge f.eks. miljøafgifter. Folk tror ikke på dem længere. Man har så mange måder at fastsætte skatter og afgifter på, og så indfører man en eller anden afgift for miljøet og en anden for noget andet skyld. Det tror man ikke på. Så man kan lige så godt sige det, som det er, nemlig at man pålægger en afgift, fordi man har nogle formål med den.

Hvis man virkelig skal løse problemerne i forbindelse med energi, er det noget, der skal ske for det enkelte menneske lige fra de mind-

ste børn til de ældste, til det private erhvervsliv og det offentlige, således at vi hver især er os bevidst med hensyn til vores forbrug af energi. Vi må alle sammen være miljøbevidste i vores hverdag og ikke bare sige: Nå, men det klarer landbruget og industrien, så er vi andre så dejligt fri. Hvis vi er opdraget til, at energi er noget, man sparer på som en selvfølgelig ting, ja, så bliver det ligesom en automatisk handling, at man slukker for lyset, når man ikke skal bruge det osv. Det kunne vi også lære lidt af herinde, for vi er nok også lidt sjuskede med dette med at slukke, hvor der ikke er brug for det.

Men vi skal heller ikke blive så fanatiske i vores besparelser, at vi sidder uden varme og fryser og bliver forkølede, eller at ældre mennesker har så lidt lys, at de falder og kommer til skade og påfører samfundet andre udgifter. Det gælder om at finde en fornuftig balance i tingene.

Hvad angår dette med elværkerne, er der jo elværker, der i dag animerer deres forbrugere til at spare ved at præmiere dem. Når det gælder lavenergi, må vi få den holdning, som jeg selv har, nemlig at det første, jeg spurgte om, da jeg skulle have en ny fryser, ikke var, hvor meget den kostede, men hvor meget energi den bruger. Jeg tror, virkelig mange mennesker i dag er sig energiproblemet bevidst og tager det, der bruger mindst energi, når de skal anskaffe nye ting. Egentlig synes jeg ikke, det står så dårligt til, som man skulle tro, men vi må hver især være bevidste også i vores oplæring af børnene derhjemme, i skolen og alle andre steder med hensyn til det overflødige forbrug.

Jeg mener også, det er et spørgsmål, om energiafgifterne ikke er for høje. Der er også noget, sagde ministeren, der hedder faste udgifter. Hvis man har lavet f.eks. et fjernvarmegærk, skal der en vis kapacitet til, for at det kan forrente sig, og så kan det ikke nytte noget, at alle forbrugerne sparer så meget, at det går nedenunder og hjem. Derfor kan man ikke altid spare så meget, som man egentlig gerne ville. Jeg vil hermed bare sige, at det er uhyre kompliceret, og at der skal virkelig mange undersøgelser og megen diskussion til for at finde frem til det rigtige.

Kristeligt Folkeparti er meget bevidst om disse spørgsmål, men vi skal også huske at have fornuften med.